

Prezes Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Krasnodębska - Tomkiel

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

DDO-560-4(33/13/ES

Warszawa, 9 września 2013 r.

Pan
Gert-Jan Koopman
Zastępca Dyrektora Generalnego
Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji
Komisja Europejska

HT.3572 - SAM - de minimis review

Szanowny Panie Dyrektorze,

W związku z opublikowaniem przez Komisję Europejską w dniu 17 lipca 2013 r. projektu *rozporządzenia Komisji (UE) w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis* (dalej: projekt rozporządzenia), władze polskie pragną przedstawić uwagi do ww. projektu. Przy czym należy podkreślić, że na podstawie prawa krajowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do reprezentowania Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie pomocy publicznej. W związku z tym, uwagi przedstawione poniżej należy traktować jako oficjalne stanowisko Polski.

KWESTIE KLUCZOWE

Definicja przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji

W przypadku dwóch pierwszych przesłanek, które decydują, że przedsiębiorstwo jest w trudnej sytuacji (pkt i oraz ii art. 2 lit. e projektu rozporządzenia), celowe jest doprecyzowanie, iż analizy dokonuje się w oparciu o sprawozdania finansowe sporządzone na koniec ostatniego roku obrotowego. Pozwoli to na uniknięcie sytuacji, w których - w trakcie roku obrotowego - niejako sztucznie tworzone będą sprawozdania finansowe wyłącznie w celu wykazania, iż nie doszło do utraty kapitałów.

Przy czym należy także zauważyć, że dotychczas spółki uznawane są za znajdujące się w trudnej sytuacji, jeśli oprócz przesłanki dotyczącej niepokrytej straty przekraczającej 50% kapitału, dodatkowo osiągnęły stratę z ostatnich 12 miesięcy przekraczającą 25% kapitału. Zasada ta uległa zmianie poprzez rezygnację z weryfikacji straty osiągniętej w ciągu ostatnich 12 miesięcy. W konsekwencji może się zdarzyć, iż przedsiębiorca odnotował wprawdzie niepokrytą stratę z poprzednich lat, ale sytuacja wyraźnie poprawiła się w ostatnim roku i podmiot osiąga nawet zysk. W tej sytuacji przyjęcie propozycji KE oznaczałoby, że przedsiębiorcę nadal należałoby uważać za będącego w trudnej sytuacji, choć faktycznie może on już być w znacznie lepszej kondycji finansowej.

Pkt iv art. 2 lit. e projektu rozporządzenia zawiera wskaźnikową ocenę poziomu zadłużenia przedsiębiorstwa. Użyty przez KE wskaźnik, tj. wskaźnik zadłużenia kapitału własnego jest łatwy w interpretacji i nie powinien sprawiać trudności obliczeniowych, o ile badane przedsiębiorstwo sporządza sprawozdania finansowe. Jeśli jednak

sprawozdania finansowe nie są dostępne, to jego ustalenie będzie bardzo trudne, a nawet niemożliwe - problem ten dotyczy głównie osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą.

W tym przypadku również zasadne jest wskazanie, jakie dane należy przyjąć do obliczeń - czy powinny to być dane tylko za ostatni rok obrotowych, czy może należy posłużyć się danymi za dwa ostatnie lata. Należy też pamiętać, iż poziom zadłużenia uzależniony jest od wielu czynników, m.in. charakteru działalności i faktu wykorzystywania dźwigni finansowej, awersji do ryzyka itp.

Obliczenie wskaźnika obrazującego wiarygodność finansową przedsiębiorstwa, o którym mowa w pkt v art. 2 lit. e projektu rozporządzenia, tj. wskaźnika pokrycia odsetek przez EBIT, może sprawiać problemy, ponieważ w polskim obrocie gospodarczym nie zostało dokładnie sprecyzowane, co należy rozumieć przez EBIT (*earnings before interest and taxes*). W praktyce zdarza się, że jest on liczony jako: zysk netto + podatek + odsetki, albo przyjmuje się, że EBIT odpowiada zyskowi operacyjnemu, ewentualnie jeszcze inaczej, jako różnica marży brutto i kosztów stałych (wydaje się, że to jest najmniej popularny sposób ustalania EBIT). Mogą pojawić się też inne problemy metodologiczne związane z ustalaniem tego wskaźnika, np. w przypadku wskaźników wiarygodności kredytowej (a ten wskaźnik do tej grupy się zalicza); w literaturze dotyczącej finansów nie ma zgody co do tego, czy w mianowniku tego wskaźnika należy użyć „odsetek” z rachunku wyników, czy może „odsetek” z rachunku przepływów. W praktyce może być tak, że ww. wskaźnik ustalony w oparciu o pewien zbiór danych może dać zupełnie inny wynik, niż wskaźnik ustalony w oparciu o inny zbiór danych. O ile w sytuacji, gdy kondycja finansowa danego podmiotu analizowana jest w oparciu o szereg wskaźników i na tej podstawie podejmowana jest decyzja o udzieleniu pomocy, to różnice metodologiczne w konstrukcji wskaźników nie są tak bardzo istotne. Jednakże zgodnie z art. 2 lit. e projektu rozporządzenia o trudnej sytuacji świadczy już spełnienie jednego kryterium, a zatem od doboru danych może zależeć możliwość otrzymania pomocy de minimis przez analizowane przedsiębiorstwo. W związku z tym projekt rozporządzenia powinien zostać uzupełniony o precyzyjny opis parametrów, których należy użyć do ustalenia tego wskaźnika.

Jednocześnie, o ile w przypadku pozostałych kryteriów ich osiągnięcie wydaje się być stosunkowo trudne, to ponoszenie przez przedsiębiorstwo straty w dwóch kolejnych latach obrotowych jest zjawiskiem często spotykanym. Tymczasem zgodnie z pkt v art. 2 lit. e projektu rozporządzenia, jest to warunek do zakwalifikowania przedsiębiorstwa jako znajdującego się w trudnej sytuacji. Ponadto użyteczność tego wskaźnika w analizie finansowej jest uzależniona od faktu posiadania przez przedsiębiorstwa zewnętrznych źródeł finansowania i konieczności obsługi tego zadłużenia (w praktyce oznacza to, że w sytuacji, gdy nie ma odsetek, nie da się obliczyć tego wskaźnika). W konsekwencji mogą pojawić się sytuacje problematyczne, np. przedsiębiorstwo generuje straty, ale ze względu na brak odsetek nie zostanie uznane za znajdujące się w trudnej sytuacji. Jednocześnie może się zdarzyć, że przedsiębiorstwo, które ma zyski, z uwagi na wysoki poziom odsetek będzie uznane za znajdujące się w trudnej sytuacji, mimo iż będzie w lepszej sytuacji ekonomicznej niż przedsiębiorstwo, które generuje straty.

W odniesieniu do kryterium opartego na ratingu zewnętrznych agencji ratingowych, określonego w pkt vi art. 2 lit. e projektu rozporządzenia, należy zauważyć, iż konstrukcja definicji „przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji” zmusza do wykluczenia występowania wszystkich przesłanek celem uznania przedsiębiorstwa za niebędące w trudnej sytuacji. W takim wypadku należałoby wymagać od podmiotu ubiegającego się o pomoc de minimis dokonania ratingu, celem zweryfikowania spełniania ww. kryterium. Podkreślenia wymaga, iż sporządzenie ratingu przedsiębiorstwa to proces czasochłonny i kosztowny. Mając na uwadze powszechność pomocy de minimis i to, że jej beneficjentami są w dużej mierze mikroprzedsiębiorstwa, wydaje się to nadmiernym

i nieuzasadnionym ekonomicznie obciążeniem. W związku z powyższym władze polskie sugerują doprecyzowanie tego punktu poprzez wskazanie, iż dotyczy on wyłącznie przedsiębiorstw posiadających już rating.

Podsumowując rozważania na temat przyjętych w projekcie rozporządzenia kryteriów opisujących kondycję ekonomiczną przedsiębiorstw, należy zauważyć, że odnoszą się one zasadniczo do danych z ostatniego roku. Tymczasem taki zakres danych nie pozwala na dokonanie faktycznej oceny sytuacji przedsiębiorstwa. Zdaniem władz polskich sytuacja ekonomiczna przedsiębiorstwa powinna być oceniana w perspektywie 2 - 3 lat, co pozwoli dokonać pełniejszej - i pokazującej pewien trend - oceny tej sytuacji.

Ponadto władze polskie z zadowoleniem przyjmują wyłączenie z zakresu stosowania definicji „przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji” MŚP, które istnieją krócej niż 3 lata.

Definicja jednego organizmu gospodarczego

W pkt 4 preambuły projektu rozporządzenia przywołano dwa wyroki Trybunału Sprawiedliwości¹, z których wynika, że prowadzenie działalności gospodarczej w rozproszeniu, czy prowadzenie jej we współpracy przez kilka podmiotów nie może skutkować możliwością przyznania każdemu z tych podmiotów oddzielnego limitu pomocy de minimis, ponieważ faktycznie tworzą one jedno przedsiębiorstwo, a zatem przyznana im pomoc kumuluje się w ramach jednego organizmu gospodarczego. Jednakże w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych KE postanowiła ograniczyć liczbę kryteriów służących określaniu przedsiębiorstw powiązanych², które mają być stosowane w obszarze pomocy de minimis. Z jednej strony władze polskie wyrażają zadowolenie z kierowania się przez KE zasadą upraszczania przepisów, jednakże z drugiej strony zaproponowana w art. 2 lit. d projektu rozporządzenia definicja jednego przedsiębiorstwa budzi szereg wątpliwości.

W szczególności wyjaśnienia wymaga, czy pojęcie „podmioty” (*entities*) należy rozumieć tylko jako przedsiębiorstwa, czy też powiązanie może występować także za pośrednictwem podmiotów, które takiej działalności nie prowadzą. Szczególnie istotna wydaje się kwestia możliwości stwierdzenia powiązań za pośrednictwem osób fizycznych, która jest integralną częścią art. 3 ust. 3 Załącznika 1. Należy podkreślić, że weryfikacja występowania tego rodzaju powiązań wiąże się z wieloma trudnościami interpretacyjnymi i zwiększeniem obciążeń administracyjnych, jednakże bardzo często świadczą one o rzeczywistym powiązaniu i współpracy przedsiębiorstw. W związku z tym celowe jest doprecyzowanie czy i ewentualnie w jaki sposób należy uwzględniać powiązania za pośrednictwem podmiotów nie prowadzących działalności gospodarczej, w szczególności za pośrednictwem osób fizycznych.

Uproszczony sposób obliczania wartości pomocy w przypadku pożyczek i gwarancji

Komisja Europejska proponuje, aby za pomoc przejrzystą uznawać jedynie pożyczki nieprzekraczające 1 000 000 EUR udzielane maksymalnie na okres 5 lat lub pożyczki nieprzekraczające 500 000 EUR udzielane na maksymalnie 10 lat. Zdaniem KE zastosowanie ww. *maksymalnych wartości sprawi, że dopuszczalny pułap pomocy de minimis nie zostanie przekroczony.*

¹ Wyrok z 2006 r. w sprawie C-222/04 Ministero dell'Economia e delle Finanze przeciwko Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al., Zb. Orz. s. I-289; Wyrok z 2002 r. w sprawie C-382/99 Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji, Rec. s. I-5163.

² Por. art. 3 ust. 3 Załącznika 1 do rozporządzenia Komisji (WE) Nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (dalej: Załącznik 1).

Tak określone wartości wprowadzają ograniczenia dla państw członkowskich w zakresie udzielenia instrumentów finansowych o parametrach przekraczających ww. wartości (np. wykluczają możliwość udzielenia pożyczki o wartości 600 000 EUR na okres 6 lat), które nie są w jakikolwiek sposób uzasadnione.

Jednocześnie analizując wprowadzane przez KE ograniczenia można dojść do wniosku, iż zarówno dla pożyczki charakteryzującej się parametrami opisanymi w pierwszym ograniczeniu (1 000 000 EUR i 5 lat), jak również parametrami opisanymi w drugim ograniczeniu (500 000 EUR i 10 lat), udział wartości pomocy przypadającej na każdy rok trwania ww. instrumentów w całkowitej kwocie udzielanej pożyczki jest taki sam i wynosi 4% (np. dla pożyczki w wysokości 1 000 000 EUR udzielonej na 5 lat wykorzystany zostanie całkowity pułap pomocy de minimis wynoszący 200 000 EUR, a jednocześnie na każdy rok w okresie trwania umowy pożyczki przypada wartość ww. pułapu w wysokości 40 000 EUR, co stanowi 4% w stosunku do całkowitej kwoty pożyczki). Podobna zależność występuje również w odniesieniu do drugiego ograniczenia. Z powyższego wynika zatem, iż wartość pomocy może być obliczona przy zastosowaniu jednolitej stawki procentowej w wysokości 4%.

Wskazana powyżej wartość wynosząca 4% stanowi w tym przypadku różnicę pomiędzy hipotetycznym rocznym oprocentowaniem rynkowym a hipotetycznym rocznym oprocentowaniem preferencyjnym (w uproszczonej metodologii pomija się przy tym wysokość rzeczywiście pobieranego oprocentowania, okresy kapitalizacji oraz ewentualną konieczność dyskontowania).

W związku z tym władze polskie proponują zmianę zastosowanych przez KE sztywnych ograniczeń dotyczących maksymalnego czasu i kwoty pożyczki pozwalających na uznanie jej za przejrzystą (przy czym te parametry pożyczki w dalszym ciągu byłyby wykorzystywane do obliczania wartości pomocy), poprzez wprowadzenie warunku, zgodnie z którym za przejrzyste będą uznane pożyczki, w których wartość równa 4% iloczynu kwoty pożyczki i lat jej trwania nie przekracza 200 000 EUR. Pozwoliłoby to na elastyczne dopasowanie kwoty i czasu trwania pożyczki do rzeczywistych potrzeb przedsiębiorcy. Jednocześnie w przypadku tego rodzaju ograniczenia wartość pomocy nie przekroczy dopuszczalnego pułapu de minimis. Przykładowe maksymalne wartości pożyczek o okresach od 1 do 15 lat, w przypadku których w wyniku zastosowania ww. metodologii limit 200 000 EUR nie jest przekroczony, przedstawia poniższa tabela.

maksymalna kwota pożyczki	stopa	lata	limit (EDB)
5 000 000	0,04	1	200 000
2 500 000	0,04	2	200 000
1 666 666	0,04	3	200 000
1 250 000	0,04	4	200 000
1 000 000	0,04	5	200 000
833 333	0,04	6	200 000
714 286	0,04	7	200 000
625 000	0,04	8	200 000
555 556	0,04	9	200 000
500 000	0,04	10	200 000
454 545	0,04	11	200 000
416 667	0,04	12	200 000
384 615	0,04	13	200 000
357 143	0,04	14	200 000
333 333	0,04	15	200 000

Podobną metodologię wykorzystującą jednolitą stawkę procentową można zastosować w odniesieniu do poręczeń i gwarancji. W tym przypadku, z podanych przez KE ograniczeń co do kwoty i czasu trwania gwarancji wynika, że wartość udzielonej pomocy de minimis jest iloczynem kwoty gwarancji, okresu jej trwania w latach i stawki procentowej w wielkości równej 2,6(6)%. Dla uproszczenia obliczeń można przyjąć stawkę w wysokości 2,7%. Przykładowe maksymalne kwoty pożyczki objętej gwarancją, w zależności od okresu jej trwania, przedstawia poniższa tabela.

maksymalna kwota gwarancji	stopa	lata	limit (EDB)
7 407 407,41	0,027	1	200 000
3 703 703,70	0,027	2	200 000
2 469 135,80	0,027	3	200 000
1 851 851,85	0,027	4	200 000
1 481 481,48	0,027	5	200 000
1 234 567,90	0,027	6	200 000
1 058 201,06	0,027	7	200 000
925 925,93	0,027	8	200 000
823 045,27	0,027	9	200 000
740 740,74	0,027	10	200 000
673 400,67	0,027	11	200 000
617 283,95	0,027	12	200 000
569 800,57	0,027	13	200 000
529 100,53	0,027	14	200 000
493 827,16	0,027	15	200 000

Przy wykorzystaniu zaproponowanych metodologii, wartość EDB można wyliczyć stosując proste wzory:

EDB dla pożyczek = kwota pożyczki * 4% * okres trwania w latach

EDB dla gwarancji = kwota gwarancji * 2,7% * okres trwania w latach

KWESTIE SZCZEGÓŁOWE

Ponadto władze polskie pragną zgłosić następujące uwagi w odniesieniu do pozostałych punktów projektu rozporządzenia.

Lp.	Przepis	Stanowisko władz polskich
1.	Motyw 5 preambuły	W motywie 5 wskazano przykładowe przypadki, w których nie mamy do czynienia z usługami transportowymi. Wskazano m.in., iż usługi obejmujące zbieranie i przetwarzanie odpadów nie wchodzą w zakres usług transportowych. Sformułowanie takie nie jest jednoznaczne, tj. nie wiadomo, czy przedsiębiorstwo, które wyłącznie odbiera i przewozi odpady, ale już ich nie przetwarza, również nie powinno być zaliczane jako oferujące usługi transportowe.
2.	Motyw 8 preambuły	W motywie 8 preambuły wskazano, że rozporządzenie nie ma zastosowania do pomocy na tworzenie i funkcjonowanie sieci dystrybucyjnej w innych państwach. Jednocześnie „Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych bądź kosztów badań lub usług doradczych potrzebnych do wprowadzenia nowego lub już istniejącego produktu na nowy rynek nie stanowi zwykle pomocy wywozowej.” Wydaje się zasadne wskazanie w tym miejscu również finansowania misji gospodarczych, jako niestanowiącego

		pomocy wywozowej. Celem misji gospodarczych, podobnie jak w przypadku targów, jest prezentacja i promocja przedsiębiorstwa, wymiana wiedzy i doświadczeń w zakresie danej dziedziny działalności przedsiębiorstw, jak również nawiązanie nowych kontaktów handlowych. Misje gospodarcze stwarzają również możliwość promocji regionu, prezentacji jego możliwości i potencjału gospodarczego oraz pozwalają na pokazanie regionu jako interesującego miejsca lokalizacji inwestycji, otwartego na innowacyjne projekty, przyjaznego dla inwestorów.
3.	Motyw 10 i 23 preambuły, art. 3 ust. 2 i 5, art. 6 ust. 3 i 6	Jako właściwy okres do sumowania pomocy de minimis KE przyjęła 3 lata podatkowe (tj. rok podatkowy jednego przedsiębiorcy może nie pokrywać się z rokiem podatkowym innego). Przy nowych zasadach zakładających w niektórych przypadkach sumowanie pomocy uzyskanej przez grupę podmiotów (tworzących jednego przedsiębiorcę zgodnie z proponowanymi przepisami), może być trudne ustalenie jednego okresu 3 lat podatkowych właściwego dla takiej grupy, ponieważ każdy z podmiotów może inaczej określać swój rok podatkowy. W celu ujednolicenia podejścia, władze polskie proponują przyjęcie sumowania pomocy de minimis w okresie 3 lat kalendarzowych.
4.	Art. 3 ust. 2	Przepis ten wskazuje, że pomoc de minimis nie może być wykorzystana na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego towarów. W rozporządzeniu (np. w preambule) należy doprecyzować, czy chodzi o nabycie całego pojazdu, czy także jego części (np. przy wymianie, modernizacji) lub elementów składowych (np. przyczepa, naczepa).
5.	Art. 3 ust. 3	Należy zawrzeć w rozporządzeniu warunki, jakie muszą zostać spełnione, aby można było mówić o rozdzieleniu działalności lub wyodrębnieniu kosztów. W szczególności należy wyjaśnić, czy prowadzenie odrębnej ewidencji księgowej poszczególnych rodzajów działalności jest środkiem spełniającym powyższy warunek.
6.	Art. 4	Istnieje wątpliwość, czy pomoc de minimis w formie odroczeń płatności i ulg w spłatach jest formą przejrzystą. Rozporządzenie bezpośrednio nie odnosi się do tej formy pomocy.
7.	Art. 4 ust. 1	Za pomoc przejrzystą uznawana jest jedynie pomoc, w przypadku której możliwe jest wcześniejsze dokładne obliczenie ekwiwalentu dotacji brutto bez konieczności przeprowadzania oceny ryzyka. Jednakże bez oceny ryzyka nie da się ustalić wielkości pomocy np. w przypadku pożyczek, których ekwiwalent dotacji brutto obliczany jest zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b projektu rozporządzenia.
8.	Art. 5 ust. 2 lit. b	Zasadne byłoby przyjęcie możliwości stosowania na potrzeby pomocy de minimis „bezpiecznych stawek” również w odniesieniu do dużych przedsiębiorstw.
9.	Art. 6	Nie jest jasne, dlaczego w regulacjach dotyczących sprawozdawczości w miejsce pojęcia „przedsiębiorca” stosuje się pojęcia „beneficjent pomocy” oraz „beneficjent końcowy”. W szczególności nie jest jasne, czy beneficjent pomocy i beneficjent końcowy są pojęciami tożsamymi. Warte rozważenia byłoby zastąpienie wskazanych pojęć pojęciem przedsiębiorcy. Należy zauważyć, że pojęcie beneficjenta ma swoje specyficzne znaczenie w kontekście funduszy UE. Z tego względu pozostawienie aktualnych sformułowań mogłoby rodzić wątpliwości interpretacyjne. Konieczne jest ujednolicenie postanowień tego artykułu.
10.	Art. 6 ust. 1	Zgodnie z doświadczeniami wynikającymi z praktyki funkcjonowania w Polsce centralnego rejestru pomocy de minimis, bardziej użyteczne są dane na temat rodzaju działalności, z którą związana jest udzielana pomoc de minimis. W związku z tym władze polskie proponują, aby w rejestrze uwzględniać kod NACE opisujący działalność, na prowadzenie której

		udzielono pomocy, a kod NACE głównej działalności podawany byłby tylko w przypadku braku możliwości przypisania pomocy de minimis do konkretnego rodzaju działalności.
11.	Art. 6 ust. 3	W przepisie tym występują pojęcia: „zamierza przyznać” i „przewidywanej kwocie”. Nie jest jasne, o jakim momencie przy udzielaniu pomocy jest tu mowa. Przy takim brzmieniu powstaje wątpliwość, czy powiadomienie o pomocy powinno odbyć się w jakimś czasie przed podpisaniem umowy/ podjęciem decyzji, a jeśli tak, to dokładnie o jaki czas chodzi.
12.	Art. 6 ust. 5	Istnienie obowiązku przechowywania danych dotyczących programu pomocy de minimis przez 10 lat od daty przyznania ostatniej indywidualnej pomocy w ramach programu jest nietrafne. Celowe byłoby dokonanie zmiany projektu rozporządzenia poprzez wskazanie, iż dane należy przechowywać przez 10 lat ale od dnia udzielenia pomocy, której one dotyczą. W przypadku wieloletnich programów pomocy de minimis, może bowiem dochodzić do konieczności przechowywania dokumentacji nawet przez 15 czy 20 lat, co powoduje nadmierne obciążenie przedsiębiorców.

UWAGI DO POLSKIEJ WERSJI JĘZYKOWEJ PROJEKTU ROZPORZĄDZENIA

Ponadto, dla uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych wynikających z błędnego tłumaczenia projektu rozporządzenia na języki narodowe państw członkowskich, władze polskie proponują, żeby KE zapewniła odpowiednią weryfikację jakości tłumaczeń. Władze polskie pragną przedstawić sugestie dotyczące tłumaczenia dokumentu na język polski w tabelce poniżej.

Lp.	Przepis	Aktualna wersja angielska	Aktualna wersja polska	Propozycja brzmienia w wersji polskiej
1.	Motyw 10 i 24 preambuły, art. 3 ust. 2, 3 i 5, art. 6 ust. 3	fiscal years	lata <u>obrotowe</u>	lata <u>podatkowe</u>
2.	Motyw 17 i 20 preambuły, art. 4 ust. 3	capital injections	<u>zastrzyki kapitałowe</u>	dokapitalizowanie
3.	Art. 3 ust. 1	be exempt	<u>są zwolnione</u>	nie podlegają
4.	Art. 2 lit. e pkt i	in the case of a limited liability company	w przypadku <u>spółki z ograniczoną odpowiedzialnością</u>	w przypadku spółki charakteryzującej się ograniczoną odpowiedzialnością wspólników
5.	Art. 2 lit. e pkt i	when deducting accumulated losses from reserves (and all other elements generally considered as part of the own funds of the company) leads to a negative result	gdy odliczenie poniesionych strat z <u>rezerw</u> (i z wszystkich innych elementów ogólnie uznawanych za <u>część</u> funduszy własnych spółki) prowadzi do ujemnego wyniku	gdy odliczenie poniesionych strat z kapitałów rezerwowych (i z wszystkich innych elementów ogólnie uznawanych za element/część funduszy własnych spółki) prowadzi do ujemnego wyniku

6.	Art. 2 lit. e pkt ii	in the case of a company in which at least some members have unlimited liability for the debt of the company, more than half of its capital as shown in the company accounts has disappeared due to accumulated losses	w przypadku spółki, w której przynajmniej niektórzy <u>udziałowcy</u> ponoszą nieograniczoną odpowiedzialność za długi spółki: <u>księgowość spółki wykazuje, że więcej niż połowę jej kapitału</u> utracono wskutek poniesionych strat	w przypadku spółki, w której przynajmniej niektórzy <u>wspólnicy (członkowie)</u> ponoszą nieograniczoną odpowiedzialność za długi spółki: <u>więcej niż połowę jej kapitału według dokumentów księgowych</u> utracono wskutek poniesionych strat
7.	Art. 2 lit. e pkt iv	the undertaking's book debt to equity ratio is greater than 7.5	<u>księgowy stosunek kapitału obcego do kapitału własnego przedsiębiorstwa</u> jest większy niż 7,5	<u>stosunek księgowej wartości kapitału obcego do księgowej wartości kapitału własnego przedsiębiorstwa</u> jest większy niż 7,5
8.	Art. 2 lit. e pkt v	the undertaking's earnings before interest and taxes (EBIT) to interest coverage ratio has been below 1.0 for the past two years	<u>stosunek zysku przedsiębiorstwa przed odliczeniem podatków i odsetek (EBIT) do wskaźnika pokrycia odsetek</u> wynosił poniżej 1,0 przez ostatnie dwa lata	<u>wskaźnik pokrycia odsetek zyskiem przed odliczeniem podatków i odsetek (EBIT) przedsiębiorstwa</u> wynosił poniżej 1,0 przez ostatnie dwa lata
9.	Art. 3 ust. 4	legal right to receive the aid is conferred on the undertaking	przedsiębiorstwo uzyskuje prawo <u>przyjęcia</u> takiej pomocy	przedsiębiorstwo uzyskuje prawo <u>otrzymania</u> takiej pomocy
10.	Art. 3 ust. 7	by the grant of new the minimis aid	z powodu <u>nowego przydziału</u> pomocy de minimis	z powodu <u>udzielenia</u> nowej pomocy de minimis
11.	Art. 4 ust. 2 - 6	aid comprised in...	<u>pomoc polegająca na...</u>	<u>pomoc w formie...</u>

Z poważaniem,

